

Február 2020

129

DELFINÁRIUM

Časopis 3. oddielu skautov v Košiciach

Družinové výpravy

Vianočná nádielka

Majster uzlovania

Úvodník

Pokračovanie prišlo. Predsa len.

Po viac ako dvoch mesiacoch držíš ďalšie číslo nášho oddielového časopisu. A pevne dúfam, že si ho aj prečítaš. Ako si mohol zaregistrovať, pred niekoľkými mesiacmi som sa stal šéfredaktorom Delfinária; toto je druhé, ktoré som dával dokopy. Aj napriek nie najľahšiemu procesu, ktorý si tvorba jedného takéhoto časopisu vyžaduje, som sa zo svojho postu nerozhodol odstúpiť. Poviem ti, nebolo od toho ďaleko. Pýtaš sa prečo? Hneď ti poviem.

Je to celkom náročná prácička (popri množstve ďalších povinností, záujmov) v mnohých ohľadoch a hlavne to nemôžeš urobiť povrchno, lebo ak tak urobíš, bude to vidno. Sám z toho nebudeš mať dobrý pocit. To je tiež jeden z dôvodov, prečo som aj naďalej zostal šéfredaktorom. Pociť zadostúčinenia z kvalitne vykonanej práce.

Som človek, ktorý žije celkom aktívny život plný rôznorodých činností, prác, ciest, záujmov atď. A mať na starosti rast Delfinária je tiež jedna z nich. Už od prvého momentu som vedel, že ma to posunie ďalej, naučí niečo nové, možno ti viac povedať o sebe.

Delfinárium však nie je ani zďaleka iba o mne. Najväčšiu časť tvoríš ty! Bez členov nášho oddielu, ktorí by ochotne písali články, by Delfinárium nebolo. A práve preto, tak ako som sa aj ja rozhodol zostať, zostaň aj TY a zapájaj sa do tvorby nášho časopisu. Ak už nič, dá ti to určite nové skúsenosti. Presne preto moje motto znie: APPRECIATE YOUR EXPERIENCES = VÁŽ SI SVOJE SKÚSENOSTI. Je to jedna z najlepších vecí, čo môžeš v živote robiť. Ver mi.

Sheldon –
Ľudovít Ján Čalfa

Obsah

Výprava Bobrov.....	3
Výprava Jeleňov	4
Ekobrigáda.....	5
Vyzvedači	6
Vianočná nádielka.....	8
Betlehemske svetlo.....	10
Filoménsky turnaj.....	13
Majster uzlovania.....	14
Preplácanie vzdel. podujatí.....	16

Delfinárium

129. číslo vyšlo dňa
24. 2. 2020

Vydal

Slovenský skauting,
68. zbor Biele vrany Košice
3. oddiel skautov
www.68zbor.sk
68zbor@scouting.sk

Náklad 50 kusov

Autori článkov:

**Šimon Sobek, Jakub Hajduk, Ma-
túš Kornúc, Ľudovít Ján Čalfa –
Sheldon, Ján Kertys – Veverka,
Christian Brossmann – Ramy, Dá-
vid Kremler, Ján Vinter - Johny.**

Grafika a korektúra:

Juháska a Johny

Príspevky posielajte
na adresu:

andrej.pankuch@gmail.com

s predmetom **Delfinárium**
a v správe uveďte **názov článku**
a **svoje meno/prézývku**

VÝPRAVA BOBROV NA PRIELOHY

16. 11. 2019 Šimon Sobek

Dňa 16. novembra 2019 sa uskutočnila družinová výprava Bobrov, ktorej hlavnou úlohou bolo dostať sa na lúku PRIELOHY a založiť oheň.

Keď sme prišli na lúku, trochu sme si oddýchli a následne začali rozkladať oheň. Darilo sa nám celkom dobre, všetci sme urobili peknú vatru. Potom sme, samozrejme, ohnisko dobre zamaskovali.

Urobili sme si aj spoločnú fotku. Vyskytol sa však problém, lebo väčšina z nás nevedela vyliezť na strom. Ja som, našťastie, vyliezol bez problémov.

Podľa mňa to bol krásny výlet do prírody.

V sobotu 16. 11. 2019 sme sa stretli o 5:00 Paťo, Vevo, Žako, Endy a ja na železničnej stanici. Viem, trochu skoro, ale oplatilo sa to.

Neskôr dorazil náš vlak a my sme sa vydali do Vydrušíc. Zo zastávky sme sa mali dostať ešte do Hrabušíc, mohli sme ísť buď autobusom, alebo krížom cez pole – Endyho nápad. Samozrejme sme sa vydali krížom cez pole. O chvíľu sme boli v Hrabušiciach, s tým, že nás predbehol autobus, ktorým sme mali ísť, a nato sme sa dostali do Slovenského raja.

Pôvodná trasa mala viesť cez prielom Hornádu, ale bola uzatvorená kvôli povodniam. Tak sme sa vydali smerom na Kláštorisko, kde sme mali prvú väčšiu pauzu. Využili sme príležitosť, a tak sme si ja s Paťom urobili bod do Prvého skauta.

Po pauze sme sa vydali smerom na Tomášovský výhľad. Nebolo to ľahké, raz strmo dole, raz strmo hore. Ale ten výhľad stál za to. Na výhlade sme si dali ďalšiu veľkú prestávku. Paťo si otvoril svoje Krowki, a jeho viera ho sklamala. Krowki boli tvrdé, a nie mäkké. Endy si nedal ani jednu.

Po prestávke sme sa vydali do Spišských Tomášoviec, odkiaľ sme išli späť do Košíc. Výprava bola super, hoci keď som sa dozvedel, že prielom Hornádu je zatvorený, tak som trochu stresoval. Predsa len sme to naplánovali my Jelene bez radcu a zástupcu. Tí ostatní iba pomáhali.

EKOBRIGÁDA

23. 11. 2019 Ťahanovce Ľudovít Ján Čalfa – Sheldon

Ekobrigáda patrí tiež k akciám, na ktorých sa náš oddiel zúčastňuje pravidelne. Ekobrigády sú akcie (brigády), kde pomáhame čistiť či už mestskú časť, alebo nejaké miesto v prírode.

Túto jeseň nás o pomoc požiadala mestská časť Košice-Ťahanovce a my sme to, samozrejme, zobrali. Síce nás nebolo veľa (v čase zrazu o 8:30 sme boli traja, ale nakoniec dokopy 12), no zato sme urobili kus práce. Čistili sme oblasť s názvom Na Demetri, kde bolo odpadu skutočne veľa. Našli sme rôzne zaujímavé kúsky – vysávač, skateboard či práčku, alebo desivo vyzerajúcu bábiku.

Po dobre odvedenej práci nás starosta mestskej časti pozval na miestny úrad, kde sme mali menšie „posedenie“ a poukazoval nám, ako to v takej kancelárii starostu vyzerá či kde prebiehajú porady.

Myšlienku pomoci prírode veľmi vítam a pripadá mi ako jedna z najdôležitejších, ktoré treba v súčasnosti šíriť. Dúfam, že sa nám spoločnými silami podarí urobiť našu planétu a ekosystém, v ktorom žijeme, lepším miestom. Vidíme sa na najbližšej ekobrigáde?

VYZVEDAČI

30. 11. 2019 Košice

Ján Kertys – Veverka

Ako určite všetci viete, pred pár týždňami sa v Košiciach konal **27. ročník klasickej mestskej skautskej hry – Vyzvedači**. Stretli sme sa v hojnom počte pred Urbanovou vežou ako každý rok. Po stručnom vysvetlení pravidiel a rozdelení dievčat z Deviatky do trojkárskych družín sa všetky skupinky vybrali do svojich hlavných stanov, kde sme ešte mali chvíľku na nejaké rozdelenie úloh a pokynov.

Hneď potom sa mohlo začať hrať. Prvé chvíle boli skôr o nejakom „oťukávaní“ a spoznávaní hry, ale potom sa to už naozaj rozbehlo. Zbesilé úteky, nenápadné zakrádanie sa na cudzom území, ale aj chvíle strávené na stráži plné adrenalínu a očakávania (alebo aj riziko odmrznutia končatín). To všetko je súčasťou Vyzvedačov. Hra trvala necelé štyri hodiny, ale tie, aspoň mne, ubehli ako voda. Do 16:00 bolo treba rozmiestniť troch košických mučeníkov (karty vo

formáte asi A4) na nepriateľské územia. Tí sú novinkou len od minulého roka a podľa mňa sú zaujímavým oživením.

O 18:00 sme skončili, pozbierali sme hlavné tabule a mučeníkov a vybrali sme sa na Alžbetinu 14 do hlavnej sály SKK, kde sa vyhodnocovala celá hra. Mali sme ešte trošku času na tipovanie odpovedí na otázky, ktoré sme nestihli splniť, a odhadnúť, kde by mohli byť hlavné tabule nepriateľských tímov.

Potom už nasledovalo vyhlásenie výsledkov. Jelene vyhrali Vyzvedačov po dlhých dvanástich rokoch (samozrejme, aj s pomocou Vydier 😊):

Výsledky 27. ročníka Vyzvedačov 2019

1. Jelene	437 b.
2. Medvede	404 b.
3. Bobry	310 b.
4. Jastraby	264 b.

Keď si náhodou na Vyzvedačoch ešte nebol, určite príď nabudúce, toto musíš zažiť!

VIANOČNÁ NÁDIELKA

13. – 15. 12. 2019 Terňa

Christian Brossmann

V piatok o 15:00 sme sa stretli na železničnej stanici v Košiciach. Ja a Timo sme trochu meškali. O 15:36 sme vyrazili a išli sme až do Prešova. Potom sme šli na prešovskú autobusovú stanicu a odtiaľ až pred potraviny do obce Terňa. Odtiaľ sme sa presunuli pešo cca 4 km na chatu v mestskej časti Terne –

Hradisko. Najprv sme hrali hru Upír a potom sme prešli na Vraha. Ten trval celú trojdňovku. Už v piatok ma zabili. Večierku sme mali o 23:00.

Ráno som vstal a potom bola práva na rozcvičku bez trička v kraťasoch. Hneď za tým nasledovali raňajky. Na raňajky boli párky. Po raňajkách sme sa chystali na túru. Trvala cca 6 hodín. Bola veľmi veľká zima. Potom sme sa vrátili, osprchovali sme sa, urobili ozdoby a aj upratali. Jeleny mali službu.

Mali navariť štedrú večeru. Čakali sme, kým bude hotová, a potom sme všetko zjedli. Hrali sme aj naše scény.

Delfinárium 129

Potom sme čakali, kým nám nováčikom dajú šatky. Za tým prebehol orieškový obrad a to bol koniec soboty.

V nedeľu bol budiček okolo 8:00. Boli raňajky, tzv. dojedanie, a potom sme sa šli baliť. Ešte sme museli za sebou všetko pozametať a upratať. Zložili sme batohy a dali si spoločnú fotku. Zišli sme dolu do dediny a išli sme smer Košice.

BETLEHEMSKÉ SVETLO

december 2019

Ľudovít Ján Čalfa - Sheldon

alebo

Takmer tridsaťročná tradícia nielen v skautských kruhoch

Opäť to prišlo. Znova v decembri, presne vo vianočnom, no veľakrát uponáhľanom období. Betlehemske svetlo.

Slovné spojenie, ktoré (dúfam) všetci skauti dobre poznajú, zaznelo aj tento rok mnohokrát či už medzi skautmi, v rodinách, alebo aj v médiách. Najlepšie na tom je, že Betlehemske svetlo nie je len niečo abstraktné, ide o malý plamienok, ktorý má veľkú silu – či už za pomoci skautov precestovať aj stovky kilometrov, alebo naplniť celú obývačku pokojom. To nedokáže len nejaký hocijaký plamienok. Keďže putuje až z Blízkeho východu a dostáva sa aj na slovenské vlakové stanice, skauti sú práve tí, ktorí ho roznášajú ďalej. Na miesta rôzne: vlastné domovy, kostoly, magistráty, rozličné centrá... V súvislosti s týmto doňášaním som položil 3 otázky trom skautom z nášho oddielu, ktorí sa takisto podujali priniesť symbol pokoja a mieru.

1. Koľkýkrát si sa už zúčastnil na donáške Betlehemskeho svetla?

Dominik Vattai:

Zúčastnil som sa po prvýkrát.

Ján Fabian – MMF:

Ufff, naozaj nepamätám. Je to škoda, no na svoje prvé roznášanie „plameňa pokoja“ si nespomeniem. Avšak nepamätám ani na Vianoce, kedy by som s bratom alebo iným skautom neniesol 24. decembra svetlo do dediny pod naším sídliskom či sa nevozil po meste autom držiac petrolejku. Veru, zopár rokov to už bude. Alebo je v hre len slabá pamäť. Nevediem si štatistiky, kam všade a koľkokrát som svetlo niesol, no snád' to už bude pár desiatok „výprav“ za tie roky.

Ján Kertys – Veverka:

Asi 4- či 5-krát.

2. Doniesol si Betlehemske svetlo už na nejaké miesto, kde predtým nebolo? (Ak áno, tak kde a prečo si sa tak rozhodol?)

Dominik Vattai:

Zatiaľ som na takejto akcii nebol, čiže... na to asi neviem odpovedať.

Ján Fabian – MMF:

Na také miesto som ho, pokiaľ viem, ešte neniesol. No vždy mám užitocný pocit, akoby som ho tam niesol prvýkrát, keď počas Štedrého dňa zavítame s rodinou na cintorín za dedkom. Nie je to len také suché, rutinné odpaľovanie paškálu v kostole. Stačí pripáliť malý kahanček a je to pre mňa omnoho väčší zážitok. Vtedy združené pomenovanie „svetlo pokoja a lásky“ naberá plný rozmer. Dedko sa ma síce nedožil, a tak 24.12. večer nesedíme za jedným stolom, no zdieľame Betlehemske svetlo a mám tak neklamný pocit, že rodinný

kruh je kompletný. Okrem silnej symboliky Betlehemskeho svetla atmosféru pri tomto súkromnom odovzdávaní BS dotvára aj fakt, že sa tam stretne všetci jeho potomkovia. Totiž, nálada má ďaleko od pochmúrnej... proste rodinná pohoda.

Ján Kertys – Veverka:

Ešte nie, vždy to bol buď kostol, arcibiskupský úrad, alebo magistrát.

3. Čo pre teba osobne znamená táto takmer 30-ročná tradícia?

Dominik Vattai:

Znamená pre mňa niečo významné, že ako skauti sme sa pred 30 rokmi rozhodli aj nejako ináč pomáhať nielen Európanom. Je veľmi pekné, že túto tradíciu si držíme už 30 rokov, a stále sa to svetlo snažíme posúvať ďalej a ďalej a že stále máme ten zápal a vášeň ako vtedy, keď sme toto svetlo začali roznášať. Nech nám to vydrží aspoň 10-krát toľko a aby sa na tom vystriedali aj ďalšie generácie a aby sme to šíрили len ďalej a ďalej.

Ján Fabian – MMF:

Tridsať rokov nemám :-). Pre mňa je to tradícia snád' desaťročná. A čo znamená? Hmmm. Pred Vianocami sa každý snaží čo najviac spropagovať. Čo najviac predať. Akcia „Betlehemske svetlo“ nie je iná. Je to akcia silne propagačná. Chodíme po meste v rovnošatách, ukazujeme sa v kostoloch plných ľudí, rozdávame letáčky.

Oproti ostatným kampaniam je však pre mňa zásadný jeden rozdiel. BS nepropaguje komerčný produkt, ale niečo oveľa hodnotnejšie, na čo mnohí vrátane mňa pred Vianocami úplne zabúdajú. December je mesiac obyčajne veľmi rýchly a náročný. Na duchovnú prípravu na Vianoce často nemyslím. Tu na scénu prichádza BS. Som rád, že ako skaut mám tú možnosť byť jeho šíriteľom. Pomáha to hlavne mne správne sa sústrediť na Vianoce a dôležitý je aj pocit užitočnosti, keď viem, že na Vianociach propagujeme niečo, čo v posledných rokoch v spoločnosti takmer úplne vymrelo – hĺbku...

BS nechcem roznášať len kvôli tradícii, má totiž omnoho dôležitejší potenciál ako len to, že oslavuje 30-ročnú históriu.

Ján Kertys – Veverka:

Okrem mnohých pekných zážitkov to pre mňa znamená aj možnosť vybrať sa niekam, kde by som sa inak nedostal.

FILOMĚNSKY TURNAJ

27. 12. 2019 Prešov

Matúš Kornúć

Po zdĺhavom dohadovaní vznikli tento rok až 2 košícké tímy: **Mal ší branic** a **Frišno i zbešneto**. Tak sme sa v piatok na Filoménu stretli na stanici a boli pripravení zvíťaziť (teraz si skúste tipnúť, ako sme skončili).

Tento rok sa nejaký pán, ktorý mal otvoriť dvere, akosi pozabudol, tak sme čakali vonku a aby sme sa nezdržiavali, tak sa pravidlá hier vysvetlili už teraz. Prešov sa rozhodol, že zas dá hry, ktorých pravidlá vám dopnú tak trochu neskôr :-). Hra č. 1 **korfbal**, č. 2 **nohejbal**, č. 3 **lakros** (tak to nemohli vynechať, keď sú v tom profíci 😊).

Prezliekli sme sa do našich dresov (opäť Dedra a novinka – KOJšov) a mohlo sa prejsť na oficiálne privítanie, neskôr rozdelenie – kto s kým bude hrať

a začalo sa športovať (spomeniem, že tento rok sa rozhodli aj pre rozcvičku). Myslím, že hneď prvú hru sme išli Košice proti sebe.

Nebudem vám rozpisovať, ako prebiehali konkrétne hry, ako to išlo zaradom a vlastne už to napíšem len tak všeobecne. Nasmiali sme sa, nabehali, tak trochu sme si tam proste robili svoje :D a vlastne ani neviem, čo všetko sme robili, ale bola veľká sranda. Boli aj napínavé chvíle, keď sa každý snažil vyhrať. Mal si branic sa umiestnili na skvelom 2. mieste a (my) Frišno i zbežneto na treťom. Tomu sa hovorí „not great, not terrible“. Tak a to bolo asi všetko, trochu sme sa poponáhľali na vlak, ale stihli sme to úplne v pohode.

S ďalšími zážitkami z nášho skautského života sme sa teda pobrali domov. Nakoniec už len dodám – Športu zdar!

Na tohtoročnom Majstrovi uzlovania sme sa stretli v jeden piatkový podvečer v našej klubovni o šesťnástej. Následne sme dostali priestor pre niektorých na doučenie uzlov, prípadne ešte jedno zopakovanie.

Po uplynutí danej lehoty sme dostali kartičku so zoznamom všetkých uzlov – škótova spojka, ambulančná spojka, rybárska spojka, dračí uzol, lodný naväzovací uzol, lodný nahadzovací uzol a novinka: osmičkový uzol. Po krátkej

inštruktáži, u koho nájdeme ktorý uzol, sa mohla súťaž započatť. Všetci pozitívne naladení a nabudení zvíťaziť, pretože cenou pre víťaza je ručne kreslený diplom od posledného náčelníka indiánskeho kmeňa, sme sa vrhli do prvého kola.

V prvom kole sme viazali uzly na čas a priebežne nahlasovali svoje výsledky. Po skončení prvého kola nasledovala krátka prestávka, po ktorej sa mohlo začať druhé kolo. V druhom kole sa viazali rovnaké uzly ako v prvom kole, iba s tým rozdielom, že v druhom kole sa viazali naslepo. Počas druhého kola sa takisto priebežne nahlasovali časy viazania jednotlivých uzlov. Keďže druhé kolo je aj posledným, prinieslo veľa napínavých súbojov a odhadovania, kto by sa mohol tento rok pridať do zoznamu víťazov tejto súťaže.

Po zauzlení posledného uzla sa všetci rozhodcovia pobrali do vedľajšej miestnosti, aby vyhodnotili tento ročník. Koncom súťaže bolo vyhodnotenie a vyhlásenie rekordov. Súťaž sme ukončili pokrikom a každý sa pobral svojím smerom.

Prvé tri miesta tohtoročného Majstra uzlovania:

1. miesto – Dávid Kremler
2. miesto – Timo Štefko
3. miesto – Sebi Űveges (Kocka)

PREPLÁCANIE VZDELÁVACÍCH PODUJATÍ

Náš zbor dlhodobo finančne podporuje vzdelávanie svojich členov. Preplácame **50 % účastníckeho poplatku**. Cestovné a ostatné výdavky si hradí účastník kurzu sám.

Ktoré kurzy podporujeme:

- Radcovský kurz,
- Radcovské fórum,
- Základný kurz,
- Kurz prvej pomoci,
- Rangerská líderská škola (DK NAVS, Equilibrium, Stromorast, Vulkán),
- Vodcovská lesná škola,
- Gilwellská inštruktorská lesná škola (GILŠ).

V budúcnosti sa, samozrejme, pokojne môže stať, že vznikne ďalšia ponuka kurzov a budeme mať záujem na nich vzdelat' našich členov. V týchto prípadoch rozhodne zborová rada o preplácaní poplatku priamo na niektorom svojom zasadnutí.

Aký je postup:

- V prvom rade sa spojí záujem zborovej rady a člena nášho zboru o konkrétny kurz. Teda nestačí, že člen chce ísť na kurz, účasť mu musí odobriť zborová rada, len vtedy má člen nárok na preplatenie časti účastníckeho poplatku.
- Člen alebo niekto zo zborovej rady zabezpečí prihlásenie sa na kurz. Ak je člen prijatý a prídu mu pokyny na úhradu účastníckeho príspevku, pošle ich ekonómovi (resp. vodcovi) zboru.
- Ekonóm zaplatí plnú sumu za člena (prevod zo zborového účtu na účet organizátora kurzu).
- Ekonóm zboru pošle e-mailom pokyny na zaplatenie členovi – pre prevod 50 % poplatku od člena na zborový účet.
- Člen podľa pokynov od ekonóma uhradí svoju časť poplatku na účet zboru.
- Člen sa zúčastní na kurze.